

PRILOG 1. – GLAVNI UREDNICI ČASOPISA GRAĐEVINAR

Samo šest urednika u šest i pol desetljeća

Postoji uvjerenje da je upravo mali broj glavnih urednika pridonio napretku i uspjehu časopisa

Prvi glavni urednik

Miro Marasović, dipl. ing. arh., glavni urednik od početka 1949. do broja 1.-2. u 1951.

Rođen je 1914. u Splitu, a umro je 2004. nakon teške operacije srca. Tehnički fakultet, Arhitektonski odjel završio je 1938. u Zagrebu. Od rujna 1943. godine sudionik je NOR-a, a od veljače do lipnja 1945. radi pri ZAVNOH-u u Šibeniku. Od srpnja 1945. do lipnja 1951. zaposlen je u Ministarstvu građevina NR Hrvatska, gdje je najprije šef Odjela za seosko graditeljstvo, potom načelnik Odjela za plan i pomoćnik ministra. Nakon rasformiranja ministarstva osniva Arhitektonski biro *Marasović* gdje radi sve do rujna 1961. kada u okviru Jugoslavenske tehničke pomoći odlazi u Kumasi (Gana) na KNUST (Kwame Nkrumah University of Science Technology), gdje je po njegovim projektima izveden kompleks sveučilišnih građevina. Nakon tri godine vraća se u Zagreb i nastavlja rad u birou. Od početka 1967. radi na projektu *Južni Jadran* Ujedinjenih nacija kao jugoslavenski direktor.

Zatim od 1970. godine radi na projektu *Gornji Jadran* gdje obavlja objedinjene funkcije jugoslavenskog direktora i direktora projekta UN. Godine 1973. započinje rad na projektu *Jadran III* na istoj funkciji. U kolovozu 1973. imenovan je od strane Ujedinjenih nacija za direktora projektu za razvoj turizma na bazi termalnih voda i na toj je dužnosti radio u Budimpešti do početka 1977. kada je umirovljen. Za svoj dugogodišnji plodni rad primio je mnoga društvena priznanja.

Urednik samo jednog broja

Prof. Stjepan Lamer, dipl. ing. građ., glavni urednik broja 3.-4. u 1951.

Rođen je 1911. u Krapini., a umro je u Zagrebu 1996. Tehnički fakultet, građevinski odjel završio je 1936 u Zagrebu. Od tada do 1944. radio je kao građevinski inženjer u Sušaku, Travniku, Makarskoj, Dubrovniku i Zagrebu, ponajprije na trasiranju, projektiranju i građenju cesta i mostova. U godinama 1944. i 1945. bio je u NOB-u. Od 1945. do 1947. bio je tehnički rukovodilac i direktor gra-

đevinskih poduzeća, a od 1947. do 1950. pomoćnik ministra građevina NR Hrvatske. Od 1950. do 1952. bio je generalni direktor Direkcije za građevinarstvo NR Hrvatske, a od 1952. do 1957. bio je direktor Direkcije, odnosno Uprave za ceste Hrvatske. Od 1957. do 1962. obavljao dužnost sekretara u Republičkom sekretarijatu za saobraćaj, pomorstvo i veze Hrvatske. Od 1962. do 1965. direktor je Republičke zajednice za ceste, a od 1965. do 1969. direktor Republičkog fonda za ceste. Od 1969. do 1972. radio u Saveznom sekretarijatu za privredu, na dužnost, pomoćnika saveznog sekretara za saobraćaj. Direktor Instituta prometnih znanosti u Zagrebu bio je od 1972. do 1979. kada je otišao u mirovinu. U tom je razdoblju biran za sveučilišnog profesora na Interfakultetskom prometnom studiju. Od 1950. do 1954. bio je predsjednik SGITH-a, a potom i predsjednik društava za ceste Hrvatske i Jugoslavije. Nosilac je brojnih priznanja i odlikovanja.

Prvi dugotrajniji urednik

Franjo Simić, dipl. ing. građ., glavni urednik od broja 5.-6. u 1951. do kraja 1955.

Rodio se 1894. u Kapeli kraj Bjelovara, a umro je u Zagrebu 1986. godine. Diplomirao je 1918. na Visokoj tehničkoj školi u Grazu, na građevinsko-inženjerskom odjelu. U bogatoj inženjerskoj praksi radio je u Ogulinu, Varaždinu, Novom Sadu i Vukovaru.

Od 1933. do 1946. rukovodilac je Tehničkog odjela u Vukovaru. Kao aktivan sudionik obnove zemlje već od 1946. radio je na dužnosti načelnika u Ministarstvu građevina NR Hrvatske u Zagrebu. Od 1950. do 1963. glavni je građevinski inspektor u Hrvatskoj i u tom je razdoblju predsjednik Komisije za državne stručne ispite za građevinske inženjere i više tehničare. Tada je također predsjednik Republičke komisije za reviziju projekata. Bio je aktivan član Društva građevinskih inženjera i tehničara, a u godinama 1948./49. predsjednik je Sekcije Zagreb. I nakon razdoblja u kojem je bio glavni i odgovorni urednik časopisa *Građevinar* ostao je članom Redakcijskog odbora sve do 1963., pa se smatra pionirima naše stručne publicistike. Bio je imenovan počasnim članom Redakcijskog odbora u čijem je radu sudjelovao sve do 1980. godine. U mirovinu je otišao 1963. Dobio je brojna društvena priznanja i odlikovanja. Dobitnik je i posebnog priznanja u povodu 100. godišnjice građevinske štampe i 30. godišnjice izlazenja časopisa *Građevinar*.

Urednik kroz gotovo dva desetljeća

Prof. dr. sc. Ervin Nonveiller, dipl. ing. građ., glavni urednik od 1956. do lipnja 1975.

Rođen je u Trstu 1910, djetinjstvo je proveo u Splitu, a umro je 1999. u Zagrebu. Diplomirao je 1932. u Beču na Tehničkoj visokoj školi. Po završetku studija vratio se u domovinu i do 1943. radio kao inženjer operativac na raznim gradilištima niskogradnje i mostova.

Prešao je 1944. na oslobođeni teritorij i radio u tehničkim odjelima za Split i Dalmaciju. Godine 1945. premješten je u Ministarstvo građevina NR Hrvatske u Zagrebu i vodi Odsjek za mostove, a od 1946. tehnički je direktor i potom direktor GP *Hidroelektra* u Zagrebu. Šef je geotehničke grupe *Elektroprojekta* od 1950., a od 1952. šef je Odjela za mehaniku u poduzeću *Geoistraživanja*. Doktorirao je na Tehničkom fakultetu Univerziteta u Ljubljani 1957., a za izvanrednog profesora na Katedri za geotehniku Građevinskog fakulteta u Zagrebu izabran je 1961.

Od 1965. direktor je *Geoexperta*, instituta poduzeća *Geotehnika*. Redoviti je profesor Građevinskog fakulteta od 1965. kada je postao i šef Katedre za geotehniku, a potom i predstojnik Zavoda za geotehniku. Bio je dekan Građevinskog fakulteta od 1966. do 1968., zastupnik u Saboru i član Izvršnog vijeća SR Hrvatske od 1969. do 1971. Vrlo je aktivan bio u organizacijama građevinskih inženjera i tehničara.

Bio je član, osnivač i funkcionar društava za visoke brane, za mehaniku tla i temeljenje, a 1956. bio je predsjednik SGITH-a. Bio je ugledan i cijenjen stručnjak i znanstvenik u zemlji i inozemstvu. U njegovu čast Hrvatsko geotehničko društvo svake godine od 2000. održava međunarodne znanstvenostručne skupove *Nonveiller Lectures*.

Dobitnik je brojnih odlikovanja i nagrada, čak i najveće jugoslavenske nagrade za znanstveni rad – nagrade AVNOJ-a (1984.), ali i nagrade HSGI-a za životno djelo (2000.). Bio je član Redakcijskog odbora časopisa *Građevinar* od 1953., a od 1975. i predsjednik Izdavačkog savjeta.

Najuspješniji i najdugotrajniji

Prof. emer. dr. sc. Veselin Simović, dipl. ing. građ., glavni i odgovorni urednik od srpnja 1975. do kraja 2011.

Rođen je 1930. u Kruševicama pokraj Herceg Novog. Na Građevinskom odjelu AGG fakulteta u Zagrebu diplomirao je 1957. Nakon diplomiranja radio je do pred kraj 1959. u Herceg Novom, a tada postaje asistent na Građevinskom odjelu AGG fakulteta u Zagrebu. Za docenta je izabran 1966. na temelju habilitacijskog rada. Znanstveni je stupanj doktora tehničkih znanosti stekao 1969., za izvanrednog je profesora biran 1971., a 1976. za redovitog profesora Građevinskog fakulteta u Zagrebu. Prvi put je za dekana na matičnom fakultetu biran 1972., potom ponovno 1974. godine. Nakon udruživanja Instituta građevinarstva Hrvatske i Građevinskog fakulteta biran je za dekana Fakulteta građevinskih znanosti, što je bio do 1979. i tada je izabran za predsjednika Građevinskog instituta Zagreb što je bio do 1991. U sastavu su bili svi građevinski fakulteti u Hrvatskoj, a za osnivanje nekih je prof. Simović i osobno zaslužan. Predavao je Građevnu statiku u Zagrebu, Rijeci, Splitu i Osijeku, ali i na poslijediplomskom studiju u Zagrebu,

a povremeno i u Beogradu. Istaknuti je i iznimno cijenjen znanstveni radnik i nastavnik. Bio je vrlo angažiran na problemima reforme obrazovanja i znanosti. Bio je predsjednik Društva sveučilišnih nastavnika (1975.-1978.), predsjednik Saveza udruženja univerzitetskih nastavnika i drugih naučnih radnika Jugoslavije (1978.-1981.), predsjednik saveza građevinskih inženjera i tehničara Hrvatske i Jugoslavije. Dobitnik je brojnih odlikovanja i nagrada, a posebno se ističu nagrada *Nikola Tesla* (1972.) za znanstveni rad, nagrada za životno djelo HSGI-a (1996.), nagrada grada Zagreba za znanstveni doprinos (2009.), nagrada *Kolos* za životno djelo HKIG-a.

Uspješan unatoč krizi

Prof. dr. sc. Stjepan Lakušić, dipl. ing. građ., glavni i odgovorni urednik od početka 2012.

Prof. dr. sc. Stjepan Lakušić rođen je u Slavonskom Brodu 31. kolovoza 1968. Fakultet građevinskih znanosti u Zagrebu upisao je 1989. i diplomirao 1994. na prometnom smjeru, kada se zaposlio kao znanstveni novak u Zavodu za prometnice Građevinskog fakulteta u Zagrebu,

gdje i danas radi kao pročelnik Katedre za željeznice. Znanstveni je stupanj doktora tehničkih znanosti stekao 2003. Biran je u znanstveno-nastavna zvanja pa je od 2004. docent, 2008. izvanredni profesor, a 2012. redoviti profesor. Od 1995. sudjeluje u nastavi iz područja gornjeg ustroja željeznica te projektiranja i građenja željeznica. Danas je nositelj kolegija Željeznice na preddiplomskom studiju te kolegija Projektiranje i građenje željeznica, Gornji ustroj želje-

znica, Održavanje kolosijeka i Gradske željeznice na sveučilišnom diplomskom studiju. Od 2007. izvodi nastavu i na Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci. Radio je na znanstvenim projektima iz područja građevinsko-prometne tehnike, a sada je voditelj jednoga znanstveno-istraživačkog projekta i koordinator međunarodnog projekta *RUCONBAR* iz programa CIP Eko Inovacije.

Radio je na brojnim projektima i objavio je niz znanstvenih radova te sudjelovao na brojnim međunarodnim i domaćim znanstvenim i stručnim skupovima. Pokrenuo je veći broj seminara i savjetovanja iz područja prometne infrastrukture, ali i međunarodnu konferenciju o cestovnoj i tračničkoj infrastrukturi – *CETRA*.

Urednik je sedam knjiga, dva zbornika radova s međunarodnih skupova te zbornika radova s domaćeg skupa (Sabor 2012). Član je više hrvatskih i međunarodnih strukovnih organizacija. Održao je veći broj pozivnih predavanja za pripremu i vođenje projekata Europske unije u Hrvatskoj i u zemljama regije. Aktivno surađuje s privredom i autor je mnogih stručnih projekata iz prometne infrastrukture, a član je i Povjerenstva za željeznicu Vlade RH.